

[Behnke]

udgør på de offentlige finanser. Sagen er den, at Danmark er ved at lide rentedøden, og det gælder desværre også den offentlige sektor.

Med en renteudgift brutto på omkring 50 mia. kr. i 1988 er grænsen simpelt hen nået for, hvor stor en del af vores skatter og afgifter vi kan forsvare at hælde ud på noget så unyttigt som renter.

Her kommer privatiseringen ind på banen og løser på én gang flere problemer. Vi kan nedskrive statsgælden med hver krone, vi privatiserer for, og samtidig kan vi nedsætte skatterne med 10 øre, som spares på rentekontoen. Privatisering er derfor en god ting, og vi er stolte over for alvor at have fået sat gang i den med det finansforlig, vi indgik i fredags.

Det næste problem, som landets økonomi skal takle, er midtvejsforhandlingerne i foråret. Vi er som sagt i går utilfreds med regeringen. Vi er utilfreds med, at den ikke vil strække sig længere end til at håbe, at arbejdsmarkedets parter vil opføre sig pænt og vise tilbageholdenhed. Al erfaring viser, at sådan går det ikke. Derfor kunne vi passende have haft en samlet finanspakke til afstemning i dag, sådan at også midtvejsforhandlingerne var løst, når vi går på juleferie.

Regeringen håber og tror, at Dansk Arbejdsgiverforening og LO vil opføre sig pænt, og alt imens må vi andre se til og håbe på, at det ikke går alt for skævt.

Men at der er lagt op til, at det skal gå skævt, fremgår af Finansredegørelsen, eftersom regeringen regner med, at arbejdsmarkedspensionen bliver et af resultaterne til foråret.

Det har ellers ikke skortet på advarsler fra førende danske økonomer. Selv Bent Rold Andersen fraråder i dag i B.T., at man indfører nye arbejdsmarkedspensioner.

Alle økonomer, der har udtalt sig om dem, siger samstemmende: Lad være med at lave en ny arbejdsmarkedspension. Det bliver alt for belastende for dansk økonomi. Vi kan ikke holde til at have så kæmpemæssige trecifrede milliardbeløb bundet i halv- og helsocialistiske fagforeningsfonde. Pengene skal være i fri bevægelighed, dermed giver de de største afkast, giver den største produktion og giver flest arbejdspladser og gavner Danmark mest.

Vi vil derfor allerede nu advare imod, at der indføres en arbejdsmarkedspension som resultat af midtvejsforhandlingerne. I stedet vil vi

anbefale, som vi har gentaget så mange gange, at man indfører en ordentlig folkepension.

Jeg vil meddele, at Fremskridtspartiet stemmer imod finansloven i dag, og det gør vi med oprejst pande. Finansloven er ikke så dårlig i dag, som den var i august måned; men den er langt fra god nok til, at Fremskridtspartiet vil lægge stemmer til.

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Det første, der kalder mig op, er hr. Behnkes forklaring på, hvad Fremskridtspartiet nu forstår ved, at der også, når man laver brugerbetaling på et område, skal følge skattelettelse med.

Det må da i hvert fald være interessant for den almindelige dansker at konstatere, at de skattelettelse, Fremskridtspartiet tænker på, er formueskattelettelse. Andre skattelettelse ligner der vist ikke i det finanslovsforslag, der i øvrigt er fremsat, og som vi nu har til behandling.

Derudover lagde jeg også mærke til, at hr. Behnke ikke omtalte f.eks. hele medicinområdet med et ord. Jeg synes nu ikke, Fremskridtspartiets falskneri på det område skal stå uomtalt.

Under åbningsdebatten den 6. oktober fremsatte fru Pia Kjærsgaard på Fremskridtspartiets vegne en dagsorden, hvori der bl.a. står, og jeg citerer fra Folketingets forhandlinger 1988-89, spalte 205:

»... men afviser alle tanker om patientafgifter ved lægebesøg og hospitalsindlæggelse, der skyldes sygdom eller ulykke, og om fordyrelse af de syges medicinudgifter. Derfor pålægger Folketinget regeringen at se bort fra alle forslag herom i det videre arbejde med finansloven for 1989«.

Så sent som under behandlingen af et senere lovforslag, nr. L 80 om medicintilskudsregler, bekræftede fru Pia Kjærsgaard her fra talerstolen, at man ikke ville være med til at lave begrænsninger i medicintilskuddene og altså vælge yderligere udgifter over på patienterne.

Jeg synes, det er fantastisk, at man så her ved finanslovens vedtagelse kan gå med til en fordyrelse på 30 pct. i medicinudgifterne for den almindelige gennemsnitsdansker. Det er det, der ligger i den særlige selvrisikomodel, som man har aftalt med regeringen. Jeg synes, det er et utroligt vælgerbedrag, som også bør fremhæves her i dag.